

Halvfemſindſtyvende Møde.

Tirsdagen den 27de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg ſkal meddele, at jeg fra Juſtitsministeren ved Skrivelle af Dags Dato har modtaget Underretning om, at den af Rigsdagen vedtagne „Lov om Tillægspenſion for Frederikke Wulff, Enke efter forhenværende konſtitueret Chef for det 5te Udſtrivningsdiſtrikt, Kapitain Ferdinand Anton Wulff“, under 19de d. M. er ſtadfæſtet af Hans Majeſtæt Kongen; Exemplarer heraf ville blive omdeelte. — Jeg ſkal derhos gjøre opmærksom paa, at der ſiden forrige Møde er omdeelt „Forſlag til Lov om en Omordning af Overformhænderierne i Kongeriget med Undtagelſe af Kjøbenhavn“, ſaaledes ſom det er vedtaget ved tredie Behandling i Landſtthinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til Foretagelſe af Formandens Forſlag om at meddeles Bemhændigheſe til i Mellemtiden mellem nærværende og næſte Rigsdags Sammenkomſt at varetage de fornødne Forretninger for Folkethingets Vedkommende.

Dette Forſlag vedtoges uden Forhandling og Afſtemning.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var eventuelt: Eneſte Behandling af: „Forſlag til Lov om Eſtergjørelſe af Kunſtarbeider“.

Formanden: For at denne Sag kan foretages, udkræves, at Thinget med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer giver ſit Samtykke dertil, da Udvalgets Erklæring ikke har henligget i den i Forretningsordenen beſtemte Tid.

Iſchærning: Ved Behandlingen af denne Sag vilde vi komme i den ſærlige Stilling, at vi omtrent kunde forudsætte, at Loven, naar vi faſtholdt, hvad der tidligere er vedtaget i dette Thing, og altsaa bortſkød den § 1, ſom

nu er tilſat i Landſtthinget, ikke kunde bringes paa det Stadium, hvorpaa den ellers kunde bringes, nemlig ved en Forhandling med Landſtthinget at ſøge en Overenſtomſt om, hvilken Vej man kunde betræde for at faae Loven frem; men paa den Maade vilde vi foretage denne Behandling af Lovforſlaget under et ſærdeles Tryk, thi mange af de Medlemmer, ſom ſidſt ſtemte imod den Paragraf, der igjen er indſat af Landſtthinget, vilde maaftee nu gjøre det ſamme, hvis de haabede, at en Forhandling med Landſtthinget kunde finde Sted, hvorved dette maaftee kunde komme til at erkjende Rigtigheden af de Grunde, der have bevæget os til at udflyde denne Paragraf. To af Udvalgets Medlemmer faſtholde endnu den Mening, at denne Paragraf bør udgaae, og tidligere har der ikke i Udvalget været mindſte Tvivl om, at den ikke er helbrig; Loven er ogſaa her vedtaget med Forandringer, ſom gik ud fra den Forudsætning, at denne Paragraf ikke ſkulde ſtaa deri, og jeg er overbevist om, at idetmindſte flere af Udvalgets Medlemmer foruden os i alt Væſentligt dele den ſamme Anſkuelſe, men kun ere gaaede ind paa denne Paragraf, fordi de ikke vilde lægge Lovens endelige Vedtagelſe nogen Hindring i veien fra deres Side. Naar et ſaadant Tryk er tilſtede, forekommer det mig at være det Simpleſte ikke at indrømme denne Lov en hurtig Behandling, hvorved Overveieſtigheden forfalder, og jeg foreſlaaer derfor det ærede Thing at negte ſit Samtykke til, at Loven nu behandles.

C. Nimeſtad: Jeg troer virkelig ikke, at dette Tryk er tilſtede; de Medlemmer nemlig, ſom ikke under Debatten, hvis dens tilſtedes, ville kunne føle ſig overbeviste om, at de ville kunne ſtemme for Loven i den nuværende Stikkeſe, dem ſtaaer det frit for at ſtemme mod Lovens endelige Vedtagelſe i denne Sæſſion, hvorved det ſamme vil opnaaes, ſom ved nu at ſtemme mod den extraordinære Behandling, nemlig det, at Loven ikke kommer ud. Er der virkelig et Fleertal tilſtede her i Forſamlingen, ſom mener, at man burde forſøge endnu en hderligere Overenſtomſt med Landſtthinget, ſaa ſtaaer det til dette Fleertal at ſtemme mod Loven, hvorved de ville opnaae